Alkalmazás-specifikus perifériavezérlő fejlesztése az ACU mikrokontrollerhez

I²C interfészáramkör Dokumentáció

Mikroelektronikai Laboratórium

Frisch Attila Molnár Martin Péter

2021

Utoljára frissítve: 2021. 05. 12.

Bevezetés

A félév során egy I2C interfészáramkör tervezése a feladat. Az I2C egy multi-master, multislave, csomagkapcsolt soros busz. Esetünkben csak az általunk tervezett áramkör lehet master a buszon. Az I²C jellemzően kis távolságú, viszonylag alacsony sebességű IC és fedélzeti rendszerek közötti kommunikációra szokás alkalmazni.

A feladatkiírásban az alábbi követelményeknek szerepelnek:

- Az SDA vonal háromállapotú meghajtóját az áramkör NE tartalmazza. Helyette az áramkör interfésze tartalmazzon egy "enable_output" jelet, amely a külső háromállapotú meghajtót engedélyezi.
- Szimbólumsebesség: futásidőben konfigurálható: 100 kb/s vagy 400 kb/s

12C Master Transceiver

Az I2C Master Transceiver modul egy párhuzamos-soros, illetve soros-párhuzamos átalakítást megvalósító, egy állapotgépből álló egység, mely a soros oldalon I2C protokollt megvalósítva kommunikál.

Ez a kommunikáció "acknowledge" biteken alapuló handshake módszerrel történik.

Az előírt soros üzenet formátuma a következő:

start feltétel \rightarrow címkeret \rightarrow R/W (írás vagy olvasás) \rightarrow ACK (handshake jel) \rightarrow adatkeret 1 \rightarrow ACK \rightarrow ... \rightarrow adatkeret N \rightarrow ACK \rightarrow stop feltétel

Az adatátvitel szimbólumsebessége futásidőben konfigurálható, egy lassú (100 kbps) és egy gyors (400 kbps) móddal rendelkezik, mely a további I2C interfésszel rendelkező eszközökkel való kommunikáció esetén érvényes. A mód kiválasztása az ACU által a szintézis paraméterként meghatározott "address speed ctrl" címre kiküldött adattal történhet.

Az I2C Master címbitjeinek száma (7 vagy 10) szintén hasonló módon választható az "address address frame" szintézis paraméter segítségével.

Az alábbiakban a modul ki- és bemeneteit tüntettük fel azok irányával, méretével és funkciójával, emellett megtalálható a modul szintézis paramétereinek leírása, az elvárt hullámformák, illetve az eszköz blokkvázlata.

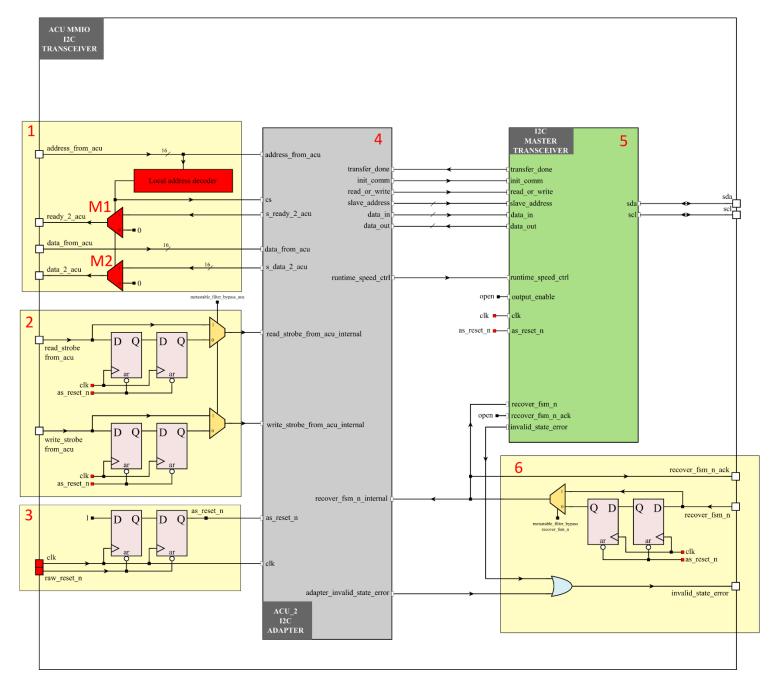
Portlista – I2C transceiver

Port neve	Port iránya	Port mérete	Port funkciója
SDA_in	I	1	Soros adat bemenet
SDA_out	О	1	Soros adat kimenet
SCL	I/O	1	Az I2C busz órajele
output_enable	О	1	Külső háromállapotú meghajtó engedélyezőjele (magas-aktív)
runtime_speed_ctrl	I	1	Működési mód kiválasztójele (0 = slow mode, 100kbps; 1 = fast mode, 400kbps)
init_comm	I	1	Magas-aktív vezérlőjel, melynek segítségével a beágyazó környezet adatátvitelt (írás / olvasás) kezdeményezhet, mely a stop feltétel teljesüléséig tart
transfer_done	О	1	Magas-aktív állapotjel, mely jelzi, ha az adatátvitel véget ért
read_or_write	I	Vezérlőjel, mely meghatározza, hogy a periférián írás vagy olvasás történik (0 = olvasás, 1 = írás)	
slave_address	I		Annak a slave eszköznek a címe, amelyből olvasást, vagy amelybe írást kezdeményez a beágyazó környezet
data_in	I	paraméter	A beírandó adatbitek
data_out	О		A kiolvasandó adatbitek
invalide_state_error	О	1	Magas-aktív állapotjel, mely jelzi, ha az I2C adóvevő modul állapotgépe érvénytelen állapotba kerül
recover_fsm_n	I	1	Alacsony-aktív vezérlőjel, melynek segítségével az I2C adóvevő modul állapotgépe alaphelyzetbe állítható
recover_fsm_n_ack	О	1	Alacsony-aktív nyugtázójel, mely "recover_fsm_n"-hez tartozik

Szintézis paraméterek

Paraméter neve	Paraméter	Paraméter funkciója
	értéke	
clk_in	50000000	A beágyazó rendszer órajel-frekvenciája (Hz-ben)
address_frame	7-10 közötti egész	A slave eszközök címbitjeinek száma
data_frame	8	A küldendő / fogadandó adatbitek száma
metastable_filter_init_comm	bináris (1/0)	Az init_comm jel metastabilitás-elkerülését segíti elő
metastable_filter_recover_fsm_n	bináris (1/0)	Az recover_fsm_n jel metastabilitás-elkerülését segíti elő

Blokkvázlat

1. ábra - Blokkdiagram

Az áramkör részei

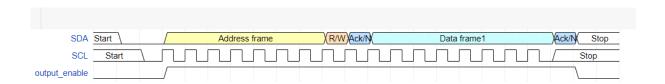
- 1. Lokális címdekóder: Az ACU mikrokontroller elosztott címdekódolási sémát valósít meg. Minden perifériavezérlő saját címdekódert tartalmaz, amely a processzor címbuszának értéke alapján előállít egy lokális chip-select (cs) jelet. E chip-select jel logikai magas szintű, ha a processzor címbuszán lévő cím az adott perifériavezérlő címterébe tartozik. Esetünkben a perifériavezérlő címterébe a következő címek tartoznak:
 - address_init_comm
 - address_data
 - address_speed_ctrl
 - address_slave_address

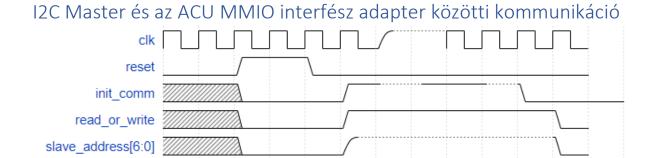
A lokális chip-select jellel vezérelt M1 és M2 jelű multiplexerek biztosítják, hogy a perifériavezérlő a ready_2_acu és a data_2_acu kimeneteket mindaddig logikai alacsony értéken tartsa, ameddig a processzor "meg nem szólítja" a perifériát. A lokális címdekóder egy kombinációs hálózat.

- **2. MMIO strobe jelek metastabil szűrői:** Az MMIO perifériavezérlők és a processzormag aszinkron órajeltartományokat képviselhetnek, ezért a strobe jeleket metastabil szűrőkkel kell ellátni. Ezek a szűrő fokozatok nem valósítják meg a jel megérkezését nyugtázó visszacsatolást, mert ugyanezt az információt az MMIO interfész ready_2_acu jele is hordozza.
- **3. Double-flop reset-szinkronizáló áramkör:** Az ACU mikrokontrollerben minden almodul (a processzormag és a különböző perifériavezérlők) saját reset-szinkronizáló fokozattal van ellátva, ami megkönnyíti a toplevel-integrációt, ahol már nem kell a reset-hierarchia kialakításával foglalkozni, elegendő az almodulokat példányosítani. Az almodulonkénti reset-szinkronizáció a reset jel terheléskiegyenlítését is szolgálja.
- **4. MMIO adapter FSM:** Az MMIO interfész írás/olvasás kéréseit egy állapotgép fordítja le az I2C Master "nyelvére"; az MMIO írás/olvasás kéréseket értelmezve vezérli a perifériaáramkört. Az adapter attól függően, hogy melyik címen szólította meg az ACU, adatot továbbít vagy kér az I2C Master-től.
- **5. I2C Master:** Az egyedi interfésszel rendelkező, újra felhasználható modul, amelyet a 1. ábrán bemutatott egyéb áramköri részletekkel teszünk ACU MMIO kompatibilissé.

6. Állapothelyreállító interfész: Az ábrán vázolt elrendezés két állapotgépet feltételez, egyik maga a USER LOGIC jelű áramkör, a másik pedig az MMIO interfész-adapter modul. Mindegyik állapotgép jelzi, ha valamilyen zavar miatt érvénytelen állapotba került. A USER LOGIC jelű modul természetesen nem feltétlenül kell, hogy állapotgép legyen, de ha az, akkor a fenti sémát érdemes követni az implementáció során. Mivel a hibadetektáló és naplózó alrendszer ugyancsak különálló órajeltartományt képviselhet, ezért az állapotgépeket alapállapotukba visszaállító bemenet (recover_fsm_n) esetén is szükség van a szintézis során kiiktatható double-flop szinkronizáló fokozatra.

I²C busz hullámforma

Áramkör fejlesztése

data in[7:0]

transfer_done

A rendszerterv megalkotása után elkezdhettük az áramkör fejlesztését, amely során egy VHDL nyelven megfogalmazott szintetizálható RTL modell készítése volt a cél. Ahogy a rendszertervben is láttuk, az áramkört érdemes két nagyobb részre bontani, magára az I2C Masterre és egy MMIO adapterre, ami megteremti a kapcsolatot az ACU és az I2C adó között.

MMIO adapter:

Az adapter feladata a kapcsolatteremtés az ACU és az I2C adó között. Mivel az ACU felől csak írási/olvasási kérelmek érkeznek, ezért szükség van generic paraméterként néhány fontosabb címet lefoglalni. Így az ACU ezekre a címekre küldött írási műveletekkel tud kommunikációt

kezdeményezni az I2C Masterrel. Az 'address_slave_address' megcímzésével tud az ACU külső slave eszközt címezni, ilyenkor a 'data_from_acu' bemenetre érkező 7 vagy 10 bites címet (szintézis paraméter) továbbítja az adapter az adó felé.

Futási időben konfigurálható az I2C adó szimbólumsebessége. Ennek változtatását az 'address_speed_ctrl' megcímzésével teheti meg az ACU. Ilyenkor az adapter a 'data_from_acu' bemenetére érkező adat LSB bitjét továbbítja az I2C Master felé.

Kommunikáció kezdeményezéséhez az ACU-nak először meg kell címeznie a külső slave eszközt, majd az 'address_data' megcímzésével át kell adnia a küldendő adatot az adapternek, ami továbbítja az I2C adónak. És ezek után szabad csak megcímeznie az 'address_init_comm' címet, aminek hatására az adó elkezdi kiküldeni az adatot.

I2C Master Transceiver:

A transceiver egység felépítése egyszerű, egy állapotgépből, számlálókból, illetve metastabilitás-szűrő, sorba kapcsolt flip-flopokból áll – természetesen reset-logikával kiegészülve -. Metastabilitás szűrésére a kommunikáció kezdeményezésére szolgáló 'init_comm' és a hiba állapotból való visszatérésre használatos 'recover_fsm_n' jelek esetében van szükség. A számlálók a külső eszközökkel való adatátvitelhez szükséges órajel előállításában, illetve a bitenkénti transzfer során történő indexelésben játszanak szerepet.

Az állapotgép hat különböző állapotot képes felvenni, melyek: 'wait_for_input', 'change config', 'transaction start', 'addressing', 'data transfer' és 'error'.

Wait_for_input állapot esetén a rendszer az ACU felől érkező jelre vár. Kétféle állapotátmenet lehetséges: amennyiben a 'runtime_speed_ctrl' bemeneten 1-es érték érkezik, akkor change_config állapotba lép át a gép, ha ez nem történik meg, az 'init_comm' értéke viszont logikai magas, akkor az SDA vonal értéke logikai alacsonyra vált, ezzel jelezve a kommunikáció kezdetét. Ezt követően egy órajelnyit késleltet, majd az eszköz transaction_start állapotba kerül. Eltérő esetekben az állapot nem változik.

A **change_config** állapot a futásidőben történő sebességváltoztatásra alkalmas, ekkor a rendszer kiolvassa a 'data_in' adatbuszon érkező érték legkisebb helyiértékű bitjét. Ha ez a bit 0, akkor 100 kbps adatátviteli sebességre konfigurálja magát, ha 1, akkor a transzfer sebessége 400 kbps lesz. Ezt követően a rendszer wait_for_input állapotba tér vissza.

A **transaction_start** állapot szerepe, hogy engedélyezze a kimeneti háromállapotú buffert, valamint, hogy az SCL vonalat alacsony feszültségszintre húzza, majd egy órajelperiódusnyi idő elteltével addressing állapotba térjen át.

Addressing állapot esetén a rendszer bitenként kiküldi a 'slave_address' bemeneten kapott címet az SDA adatvonalra, ezzel párhuzamosan pedig a korábbi beállításnak megfelelő frekvenciájú órajelet állít elő az SCL vonalon. A slave címének kiküldését követően egy, az adatátvitel irányát meghatározó bitet is küld, majd vár egy nyugtázó jelre a megfelelő slave-től. Amennyiben ez a nyugtázójel nem érkezik meg, error állapotba kerül a transceiver, ellenkező esetben pedig data_transfer állapotba lép tovább, és megkezdődhet az adatátvitel.

Data_transfer állapotban az előző esetben említett órajel generálása folytatódik, az eszköz pedig írás / olvasás esetén továbbítja / buffereli az adatot az SDA vonalon keresztül. A fogadó eszköznek minden adatbyte-ot követően nyugtázójelet kell küldenie a küldő fél felé, ellenkező esetben a folyamat megszakad, és a küldő fél hiba állapotba lép. Amennyiben az adatátvitel befejeződött, az I2C Transceiver a 'transfer_done' jel által tudatja ezt az ACU-val. Az ACU is jelezhet az I2C Transceiver számára az 'init_comm' jel segítségével, hogy szeretné-e folytatni a kommunikációt a kijelölt slave eszközzel (ezesetben nincs szükség újabb címzésre), vagy befejezné azt. Ha a kommunikáció befejeződött, az eszköz ismét wait_for_input állapotba kerül.

Az **error** állapot szerepe a hibák jelzése, ekkor az eszköz vezérlőjelei újrainicializálódnak (reset). Ebből az állapotból a gép recover_fsm_n jel segítségével léphet vissza wait_for_input állapotba.

Reset esetén 'transfer_done', SDA és SCL logikai magas értékre kerülnek, az állapotgép állapota wait for input lesz, a többi kimenet, valamint a számlálók pedig 0 értéket vesznek fel.

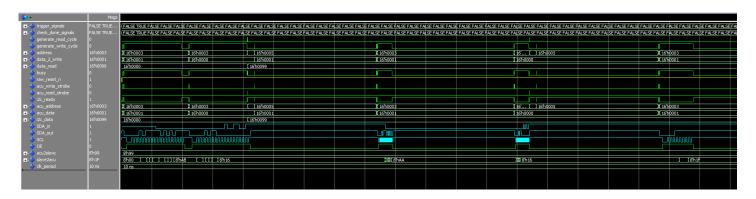
Eltérések a specifikációhoz képest:

Praktikussági okokból a szimbólumsebességet jelző 'symbol_rate' és az I2C busz órajelfrekvenciáját indikáló 'clk_bus' nem szintézisparaméterként, hanem lokális változóként kerültek megvalósításra, emellett a kétirányú SDA vonalat két egyirányú SDA_in és SDA_out portra bontottuk szét, az 'ack_or_nack' szintézisparaméter pedig eltávolításra került.

Funkcionális verifikáció:

A verifikációhoz automatizált regressziós tesztelésre alkalmas HDL tesztkörnyezeteket hoztunk létre. Ehhez szükség volt egy 'acu_mmio_bfm.vhd' fájlra, ami az ACU-t hivatott szimulálni a megfelelő jelek előállításával. Ezen kívül készítettünk egy I2C slave-t, ami pedig

a buszra kapcsolt külső eszközt szimulálta a verifikáció során. A testbench-ben mivel általunk kitalált bemenetekkel hajtottuk meg az áramkört, ezért tudtuk, hogy minek kell megjelennie a kimeneten. Így megfelelő report-ok elhelyezésével könnyedén végezhettünk szimulációt, hiszen nem kellett minden esetben a hullámformát vizsgálni. Az alábbi ábrákon látható a report-ok eredménye a kész RTL modell szimulációja után, valamint a hullámforma is, ahol például jól megfigyelhető a szimbólumsebesség változtatásának hatása az SCL jelen.

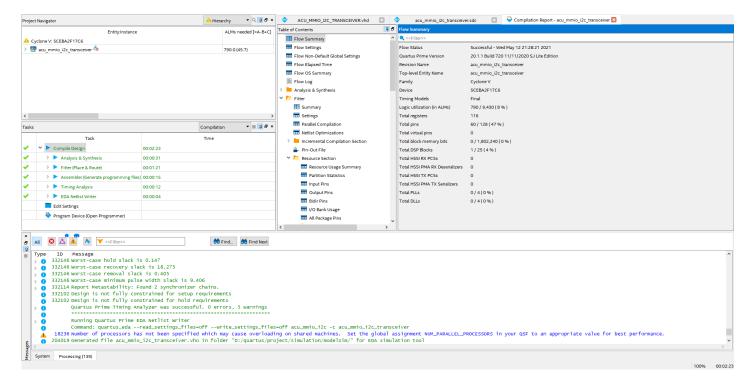

2. ábra – verifikáció során kapott hullámforma

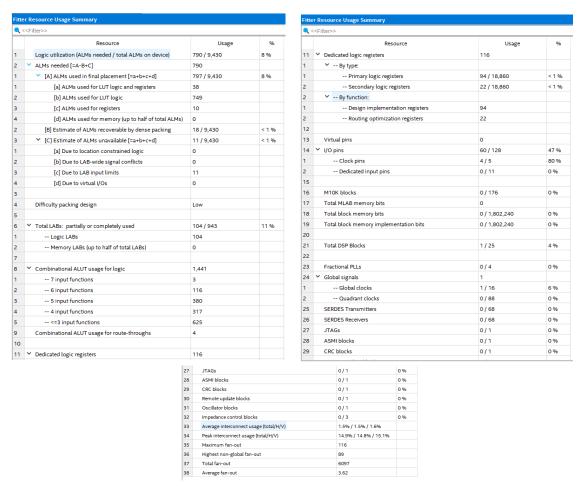
3. ábra – Automatizált tesztelés üzenetei

Automatizált RTL szintézis

Az automatizált RTL szintézist a Quartus Prime Lite Edition program segítségével végeztük. Itt kiválasztottunk egy létező FPGA család egyik eszközét, majd erre végeztük el az automatizált szintézist. A Compile Design gomb megnyomása után a szintézernek sikerült megvalósítania a tervezett áramkört az adott FPGA-ra. Ezután lehetőségünk van megtekinteni a kész áramkör részletes adatait, mint például pin kihasználtság, maximális működési frekvencia, felhasznált erőforrások. Annak érdekében, hogy az áramkör fogyasztását is meg tudjuk becsülni, szükség van a Power Analyzer Tool használatára, így a szintézis után ezt is megvizsgáltuk. A következő képernyőképek segítségével mutatjuk be a fontosabb paramétereit az áramkörnek.

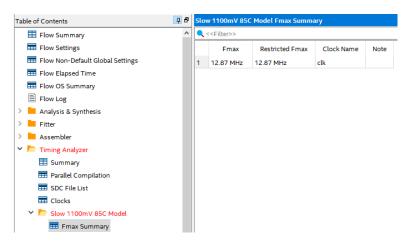

4. ábra – Sikeres szintézis eredménye – felhasznált erőforrások

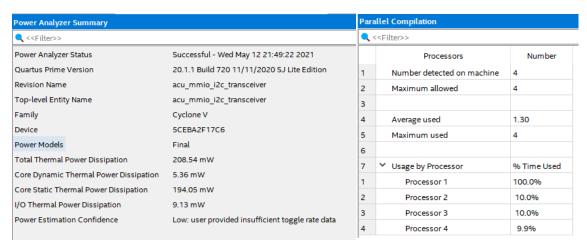

5. ábra – Felhasznált erőforrások részletesen

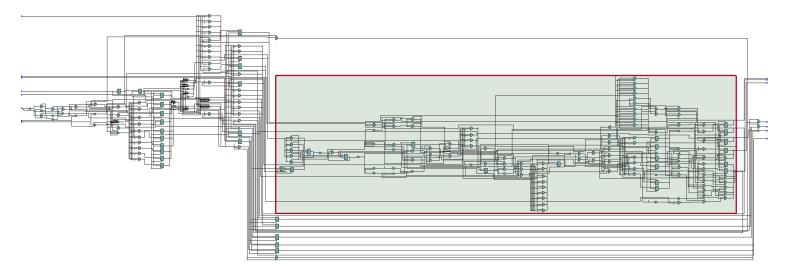
A következő ábrákon a maximális működési frekvencia értéke, a becsült fogyasztás, valamint a szintézer által készített RTL modell blokksémája látható:

6. ábra – Maximális órajel

7. ábra – Becsült fogyasztás

8. ábra – Az áramkör RTL modellje